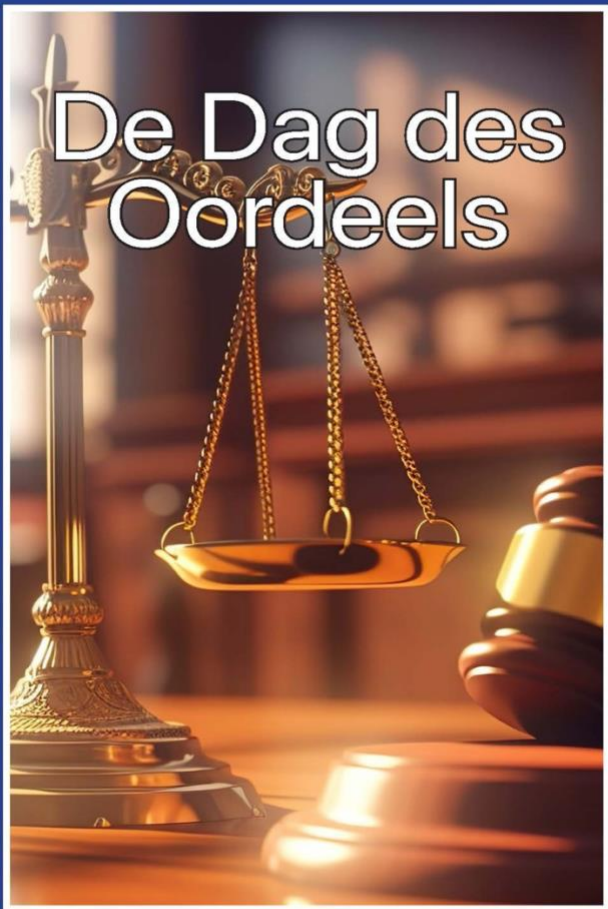

De Dag des Oordeels

De Dag des Oordeels

"Laat de hemelen zich verheugen, ... laat de aarde zich verheugen; ... laat het veld zich verheugen en alles wat daarin is: ... laat alle bomen van het woud zich verheugen voor de Heer, want Hij komt om ... de wereld te oordelen met gerechtigheid en de volken met Zijn waarheid."

Psalm 96:11-13

De leer van de Bijbel met betrekking tot een toekomstige dag des oordeels voor de hele mensheid is zowel geruststellend als hoopgevend. Het sluit aan bij de uitnodiging in onze tekst aan iedereen om zich te verheugen dat de Heer komt om "de wereld te oordelen met gerechtigheid en de volken met zijn waarheid". De apostel Paulus bevestigde de komst van deze dag toen hij op de Areopagus sprak. Hij vertelde de mensen dat God een dag heeft vastgesteld waarop "Hij de wereld in gerechtigheid zal oordelen" door Jezus Christus, en dat Hij "aan alle mensen zekerheid heeft gegeven door Hem uit de doden op te wekken". Handelingen 17:31

De toekomstige oordeelsdag die de Heer in zijn heilsplan heeft voorzien, is meer dan een tijd waarin de rechtvaardigen beloond worden en de goddelozen

gestraft worden. Het zal ook een proeftijd zijn, waarin de mensen de kans krijgen om, op basis van volledige kennis van de betrokken kwesties, te kiezen tussen gehoorzaamheid aan de Heer en ongehoorzaamheid, tussen gerechtigheid en ongerechtigheid.

Dit betekent dat de dag des oordeels geen gewone dag van vierentwintig uur is, maar, zoals de Bijbel leert, een heel tijdperk van duizend jaar. Het is in feite dezelfde duizend jaar waarin Christus over de aarde zal regeren, want hij zal zowel Rechter als Koning zijn. De trouwe volgelingen van Jezus tijdens dit tijdperk zullen gedurende die duizend jaar met hem samen koningen zijn, en zij zullen ook met hem delen in het werk van het oordelen van de wereld. Openbaring 20:4; 1 Korintiërs 6:2

Deze prachtige en harmonieuze leerstellingen van de Bijbel worden verhuld door de onjuiste opvatting dat het eeuwige lot van ieder individu onherroepelijk door God wordt bepaald op het moment van overlijden. Er is geen bijbelse ondersteuning voor deze gedachte (behalve voor degenen die Christus aanvaarden en hun leven toewijden aan goddelijke dienstbaarheid in dit evangelietijdperk).

Integendeel, Jezus verklaarde dat degenen die zijn leer niet aanvaardden, nu niet worden geoordeeld, maar later. „Als iemand mijn woorden hoort en niet gelooft, oordeel ik hem niet: . . . het woord dat ik heb gesproken, dat zal hem oordelen op de laatste dag.” (Johannes 12:47,48). Hoe mooi sluit dit aan bij de belofte in onze tekst dat op die gelukkige dag des oordeels in de toekomst de mensen zullen worden geoordeeld door de "waarheid", want de woorden van Jezus zijn zeker de waarheid.

De huidige dag des oordeels

Jezus' uitspraak dat degenen die nu niet in zijn woorden geloven, niet worden geoordeeld, impliceert dat degenen die wel geloven en zijn volgelingen worden, op dit moment wel worden geoordeeld. Dit is inderdaad waar. Maar om de volledige implicaties hiervan te begrijpen, is het noodzakelijk te beseffen dat het woord "oordeel", zoals het in dit verband in de Schrift wordt gebruikt, meer betekent dan alleen het uitspreken van een vonnis; het omvat ook het idee van een proces dat tot een vonnis leidt.

Zo wordt in de Bijbel gezegd dat christenen nu worden beproefd. Petrus spreekt over 'de beproeving van uw geloof' en zegt dat deze 'veel kostbaarder is

dan vergankelijk goud'. (1 Petrus 1:7). Hij schreef ook: 'Vind het niet vreemd dat u door vuur wordt beproefd, alsof u iets vreemds overkomt'. (1 Petrus 4:12). Het is duidelijk dat de beproeving van de christen zwaar is. Maar de beloning is navenant groot. 'Wees trouw tot in de dood, en Ik zal u de kroon des levens geven'. Openbaring 2:10

Na de "vurige beproeving" of het oordeel van de christen te hebben genoemd, legt Petrus verder uit: "Het is tijd dat het oordeel begint bij het huis van God. En als het eerst bij ons begint, wat zal dan het einde zijn van hen die het evangelie van God niet gehoorzamen? En als de rechtvaardigen nauwelijks worden gered, waar zullen dan de goddelozen en de zondaars verschijnen?" (1 Petrus 4:17,18). Deze tekst stelt duidelijk dat het huidige tijdperk een tijd van oordeel is voor gelovigen, "het huis van God".

Dit is slechts het begin van het oordeelswerk van de Heer. Petrus vraagt: "Waar zullen de goddelozen en de zondaars verschijnen [voor het oordeel]?" In deze tekst beantwoordt de apostel zijn eigen vraag niet, en sommigen concluderen dat er geen toekomstig oordeel is voor ongelovigen, en dat zij zullen verschijnen op een plaats van eeuwige kwelling.

Jezus gaf echter een ander antwoord. Zoals hierboven geciteerd, zei hij dat degenen die horen en niet geloven, voorlopig worden overgeslagen en op "de laatste dag" door zijn "woord" zullen worden geoordeeld. (Johannes 12:47,48). In deze prachtige verzekering maakt de Meester duidelijk dat het oordeel over ongelovigen niet in dit leven plaatsvindt, dat er nu nog geen beslissing is genomen over hun eeuwige bestemming en dat dit pas op "de laatste dag" zal gebeuren.

De uitdrukking 'laatste dag' verwijst niet naar de laatste dag van iemands huidige leven. Dezelfde uitdrukking werd gebruikt door Martha toen zij, met betrekking tot haar broer Lazarus, zei: 'Ik weet dat hij zal opstaan in de opstanding op de laatste dag. (Johannes 11:24). Merk op dat de 'laatste dag' het moment van de opstanding is. Het is de duizendjarige dag van Christus' regering en van het oordeel – de laatste grote dag, of periode, in het goddelijke plan voor de verlossing en het herstel van de mensheid van zonde en dood.

Uit de reeds geciteerde teksten blijkt dat alleen toegewijde volgelingen van de Meester nu voor het leven worden beoordeeld. Er is geen tweede proefperiode voor hen, en als we niet opmerken dat

de Schriftteksten die dit feit vaststellen alleen van toepassing zijn op christenen, zouden we gemakkelijk kunnen veronderstellen dat er voor niemand anders dan in het huidige leven een proeftijd bestaat.

Niemand kan echter voor het leven op de proef worden gesteld terwijl hij nog onder veroordeling staat. En dat is de positie van allen die Christus niet als hun Verlosser hebben aanvaard en zich niet hebben toegewijd aan het doen van Gods wil. Gelovigen daarentegen komen op basis van hun geloof vrij () van de veroordeling die door vader Adam over de mensheid is gekomen. In hun nieuwe positie voor de Heer hebben zij "rechtvaardiging van het leven", waarin er "geen veroordeling" is. Romeinen 5:18; 8:1

De betekenis hiervan in relatie tot de toekomstige dag des oordeels wordt door Jezus onthuld toen hij zei: "Wie mijn woord hoort en gelooft in Hem die mij gezonden heeft, heeft [door geloof] eeuwig leven en komt niet in het oordeel [Grieks: "krisis", wat oordeel betekent]; maar is overgegaan van de dood naar het leven." (Johannes 5:24). Dit vertelt ons duidelijk dat gelovigen, door geloof, nu van de dood naar het leven zijn overgegaan en in de toekomst niet in het oordeel zullen komen; hun oordeels- of rechtsdag is nu.

Dit is een grote waarheid die in overweging moet worden genomen als we het doel van de toekomstige oordeelsdag van de wereld en de gevolgen daarvan willen begrijpen. Het sluit bijvoorbeeld de opvatting uit dat het een tijd is waarin zondaars van heiligen worden gescheiden, waarbij de scheiding gebaseerd is op beslissingen die eerder zijn genomen toen ieder stierf; want Jezus benadrukt dat de "heiligen", zijn ware volgelingen, helemaal niet zullen verschijnen in dat toekomstige oordeel.

In de opstanding

Zoals reeds geciteerd, zei Jezus dat degenen die geloven, van de dood naar het leven overgaan. Dit is natuurlijk op basis van geloof. Vanuit Gods standpunt zijn zij niet langer onder het oordeel. Het zijn deze mensen waar Jezus naar verwijst in Johannes 5:29, waar hij zegt dat degenen die goed hebben gedaan, „zullen opstaan . . . tot de opstanding ten leven”. Hun oordeelstijd is voorbij en in de opstanding worden zij beloond met de 'heerlijkheid, eer en onsterfelijkheid' die zij ijverig hebben nagestreefd 'door volharding in het goede doen'. Romeinen 2:7

Degenen die kwaad hebben gedaan

Jezus verzekert ons dat de opstanding niet alleen voor hen is die "goed hebben gedaan", want hij zegt dat allen die in de graven zijn, zijn stem zullen horen en tevoorschijn zullen komen (Johannes 5:28). Maar zoals het volgende vers verklaart, zullen alleen zij die goed hebben gedaan tevoorschijn komen tot een "opstanding ten leven", want zij die "kwaad hebben gedaan" komen tevoorschijn "tot een opstanding ten oordeel". Het Griekse woord dat Jezus gebruikt is "krisis", en de gangbare vertaling vertaalt dit verkeerd met "verdoemenis".

Het woord 'krisis' in het Grieks duidt op een cruciale beproeving of ervaring. Deze cruciale beproeving van christenen vindt plaats in het huidige leven, en als zij deze met succes doorstaan, komen zij tot leven in de opstanding. Maar alle anderen komen tot 'een opstanding tot oordeel', dat wil zeggen tot hun oordeels- of rechtsdag. Voor hen zal de grote crisis waarin hun eeuwige bestemming wordt bepaald, plaatsvinden nadat zij uit de slaap des doods zijn ontwaakt.

Het toekomstige duizendjarige tijdperk van beproeving voor de wereld zal in zekere zin het

tweede oordeel voor het menselijk geslacht zijn, het eerste vond plaats in de Hof van Eden. Dat was de dag des oordeels voor onze eerste ouders, en het resultaat werd gedeeld door de hele mensheid. In dat proces, of die crisis, was Adam ongehoorzaam aan de goddelijke wet en werd hij ter dood veroordeeld. Door erfelijkheid deelden zijn kinderen in zijn straf. Zoals de apostel Paulus schreef: "Door de overtreding van één mens is het oordeel over alle mensen gekomen tot veroordeling." Romeinen 5:18

God verlichtte Adam over zijn wil, zijn wet. "Je mag niet eten van de boom van de kennis van goed en kwaad", zei de Heer. (Genesis 2:17). Dit was een eenvoudige wet. Er was niets ingewikkelds aan, of moeilijk te begrijpen. Adams veroordeling was het gevolg van zijn beslissing om een koers te varen die in strijd was met de waarheid die hem was geopenbaard. Zijn ongehoorzaamheid bracht niet alleen de dood, maar leidde ook tot een verlies van begrip. Duisternis met betrekking tot God en zijn wil was een onvermijdelijk gevolg van zijn "val", en Adams nageslacht heeft ook deze erfenis van "duisternis" van hem ontvangen. Jesaja beschrijft deze algemene toestand van de wereld als volgt: "Duisternis zal de aarde bedekken, en dikke duisternis de volken." Jesaja 60:2

God hield echter niet op van zijn menselijke schepping te houden. Hij 'had de wereld zo lief' dat hij zijn geliefde Zoon zond om Adam en zijn nageslacht van de dood te verlossen. Hij zorgde er ook voor dat de wereld door Christus verlicht zou worden. Nadat Jesaja de 'diepe duisternis' van de volken had beschreven, voegde hij eraan toe: 'Maar de Heer zal over u opkomen, en zijn heerlijkheid zal over u gezien worden. En de heidenen zullen naar uw licht komen, en koningen naar de glans van uw opgang.' verzen 2,3

In overeenstemming hiermee verkondigde Jezus: "Ik ben het Licht der wereld" (Johannes 8:12). Er wordt ons ook verteld dat Hij het ware Licht is dat "iedere mens verlicht die in de wereld komt" (Johannes 1:9). Nog niet "iedereen" is verlicht door het evangelie zoals dat schittert in het aangezicht van Jezus Christus. Voor de overgrote meerderheid van de mensheid geldt nog steeds wat Johannes zegt: "Het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen" (Johannes 1:5).

Zij die het licht niet begrijpen, kunnen het zeker niet aanvaarden en zich erover verheugen. Daarom zei Jezus: "Als iemand mijn woorden hoort en niet gelooft, oordeel ik hem niet." (Johannes 12:47). Tot zijn discipelen zei Jezus: "Zalig zijn uw ogen, omdat zij

zien, en uw oren, omdat zij horen." (Matteüs 13:16). Toen Jezus uitlegde dat hij nu geen oordeel velde over degenen die zijn woorden hoorden en er niet in geloofden, gaf hij als reden een profetie die hij aanhaalde en toepaste op zichzelf en zijn werk: "Hij heeft hun ogen verblind en hun hart verhard, zodat zij niet met hun ogen zien en met hun hart begrijpen en zich bekeren, en ik hen zou genezen." Johannes 12:40

Jezus zei: "God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gezonden om de wereld te veroordelen, maar om de wereld door hem te redden." (Johannes 3:17). Geloof in Christus, dat ware Licht, is de enige voorwaarde waaronder iemand van deze veroordeling kan worden bevrijd. Maar aangezien zelfs nu nog de mensen als geheel het Licht niet begrijpen, is de noodzaak van een toekomstige dag van verlichting en oordeel duidelijk.

De doden zullen horen

We hebben al de woorden van de Meester geciteerd waarin Hij ons verzekert dat degenen die nu zijn woorden horen en geloven leven ontvangen - door geloof nu, en daadwerkelijk in de opstanding - en dat deze niet in het toekomstige oordeel met de wereld zullen komen (Johannes 5:24). Maar de verzen 28 en

29 verbreden de hoop aanzienlijk. Jezus bevestigt daar dat "allen die in de graven zijn, zijn stem zullen horen en zullen voortkomen". Zij die vóór hun dood hebben geloofd en trouw zijn gebleken, zullen dan onmiddellijk het eeuwige leven binnengaan. Aan alle anderen zal een volledige kans om te geloven worden gegeven, en zij die geloven, zullen leven.

Dat er na de dood een kans is om de waarheid te horen en te geloven, zal voor sommigen een nieuwe gedachte zijn. Maar het is een bijbelse gedachte. Nergens in de Bijbel staat dat de kans om leven door Christus te ontvangen beperkt is tot het heden. Elke christen gelooft dat God barmhartig en geduldig is met zondaars. Maar om de een of andere reden is de onjuiste opvatting ontstaan dat goddelijke barmhartigheid slechts geldt totdat iemand sterft, en dat God niet barmhartig kan zijn jegens een individu na het moment dat hij zijn laatste adem uitblaast.

Er is geen bijbelse ondersteuning voor deze beperkte opvatting. Vanuit goddelijk oogpunt is de hele ongelovige wereld dood in zonde, en gedurende vierduizend jaar vóór de eerste komst van Jezus liet God de door de zonde veroordeelde wereld in de dood inslapen zonder iets te doen om hen te verlichten en te redden. Door Jezus te zenden als

Verlosser en Redder bewees God dat Hij zijn menselijke schepselen liefhad. Maar om door Hem het leven te ontvangen, moeten zij geloven; toch hadden de miljoenen die stierven voordat Christus kwam, zeker geen kans om in Hem te geloven.

Sindsdien zijn er ontelbare miljoenen gestorven die geen kans hebben gehad om te geloven, omdat ze nooit hebben gehoord van de enige naam onder de hemel of onder de mensen waardoor ze gered moeten worden (Handelingen 4:12). Bovendien begrijpen velen die zijn leer horen volgens Jezus' eigen getuigenis de kwestie niet. Laten we namens hen God danken voor de verzekering die Jezus ons geeft dat Hij hen niet heeft geoordeeld en dat zij later door Zijn "woord" zullen worden geoordeeld.

"Door zijn waarheid"

Jezus' uitspraak dat zijn woorden het definitieve oordeel over ongelovigen zullen vellen, is in overeenstemming met de tekst die verklaart dat de Heer in die gelukkige tijd de mensen zal oordelen "met zijn waarheid" (Psalmen 96:13). Dit is een prachtige gedachte. Het betekent dat de hele mensheid verlicht zal worden met de waarheid over

God, en op basis van deze verlichting zullen zij de kans krijgen om te gehoorzamen en te leven.

Dit glorieuze feit, dat zo duidelijk in de Schrift wordt onderwezen, brengt veel teksten en beloften uit de Bijbel in beeld die anders tegenstrijdig zouden zijn. Bijvoorbeeld Johannes 1:9, waar staat dat Jezus "het ware Licht is, dat ieder mens verlicht die in de wereld komt". Dit gold zeker niet voor degenen die stierven voordat Christus kwam! En het geldt ook niet voor de ontelbare miljoenen die sindsdien zijn gestorven. Maar deze tekst heeft echte betekenis vanwege de gezegende zekerheid dat er een toekomstige dag van verlichting zal komen.

In een prachtige profetie over die dag, de duizendjarige periode van Christus' regering, wordt beloofd dat "de aarde vol zal zijn van de kennis van de Heer, zoals het water de zee bedekt". Jesaja 11:9

Zefanja vertelt ons in een onthullende profetie, die nu in vervulling gaat in de desintegratie van een sociale orde die door de apostel Paulus wordt omschreven als "deze huidige boze wereld", dat na deze periode van nood de Heer "zich tot het volk zal wenden met een zuivere taal [boodschap], opdat zij allen de naam

van de Heer zullen aanroepen, om Hem met één mond te dienen". Galaten 1:4; Zefanja 3:8,9

De profeet Jeremia vertelt ons over een toekomstige tijd waarin de Heer "een nieuw verbond zal sluiten met het huis van Israël en met het huis van Juda", en legt uit dat dan de goddelijke wet in de harten van de mensen zal worden geschreven. De kennis van de Heer zal dan zo universeel zijn dat iedereen Hem zal kennen, "van de kleinste tot de grootste". Jeremia 31:31-34

De apostel Paulus zegt: "God [...] wil dat alle mensen gered worden en tot kennis van de waarheid komen. Want er is één God en één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus, die Zichzelf gegeven heeft als losgeld voor allen, om te getuigenis te geven te zijner tijd." 1 Timoteüs 2:3-6

Op het eerste gezicht lijkt de volgorde die hier wordt gegeven in tegenspraak met andere schriftgedeelten die benadrukken dat men eerst kennis van de waarheid moet hebben en vervolgens, op basis van deze kennis, moet geloven en gered worden; want hier spreekt de apostel eerst over "gered worden" en vervolgens over het ontvangen van kennis van de waarheid.

In dit geval gebruikt Paulus het woord 'gered' echter niet om de eeuwige redding te beschrijven die het gevolg is van het geloven in en gehoorzamen aan het evangelie. Hij vertelt ons veeleer dat het Gods wil is dat allen die zijn gestorven in onwetendheid over de enige naam waardoor wij gered moeten worden, zullen worden gewekt uit een e dood om de kans te krijgen tot kennis van de Waarheid te komen. Met andere woorden, Paulus gebruikt het woord 'gered' om te beschrijven wat Jezus beloofde toen hij zei dat allen in hun graven zijn stem zouden horen en tevoorschijn zouden komen.

De grote waarheid die iedereen moet leren en aanvaarden om eeuwig leven te verkrijgen, is dat Jezus Christus door de genade van God de dood heeft geproefd 'voor ieder mens' (Hebreeën 2:9). Paulus spreekt hierover als een 'losgeld voor allen', en het is deze grote waarheid die 'te zijner tijd [bekend] zal worden gemaakt'. De uitdrukking 'te zijner tijd' is zeer veelzeggend. Het geeft aan dat Gods liefdevolle plan voor de verlossing en redding van het menselijk geslacht verloopt volgens een ordelijk en vooraf vastgesteld plan, waarin er voor elk onderdeel van zijn liefdevolle ontwerpen een juiste tijd is. Het huidige tijdperk en het huidige leven is de juiste tijd voor sommigen om de Waarheid te begrijpen en zo te

geloven en te gehoorzamen. Tijdens het millennium, en nadat de onverlichte wereld uit de dood is ontwaakt, zal het de juiste tijd voor hen zijn om het evangelie op een begrijpelijke manier te horen. Dan zal het voor hen de juiste tijd zijn om te gehoorzamen en te leven.

"En de boeken werden geopend"

Openbaring 20:12-15 is een van de zeer interessante passages in de Bijbel met betrekking tot de toekomstige dag des oordeels van de wereld. In deze symbolische profetie wordt de toekomstige verlichting van de mensen geïllustreerd door het idee van boeken die worden geopend. Deze prachtige beschrijving van de dag des oordeels luidt als volgt:

"Ik zag de doden, klein en groot, voor God staan; en de boeken werden geopend; en een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens; en de doden werden geoordeeld naar hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken. En de zee gaf de doden die in haar waren, en de dood en het dodenrijk gaven de doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn werken. En de dood en het dodenrijk werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood. En wie niet in het

boek des levens geschreven stond, werd in de poel van vuur geworpen."

Tijdens de duizendjarige regering van Christus, wanneer de doden worden opgewekt, zullen zij "voor God staan" in die zin dat door het verlossingswerk van Christus de oorspronkelijke veroordeling niet langer tegen hen zal worden gebruikt, en ieder de kans zal krijgen om te geloven, te gehoorzamen en te leven. Maar deze kans vereist een verdere manifestatie van goddelijke genade. De "boeken" moeten worden geopend.

Dit is een beeldende manier om ons te vertellen dat hij de mensen zal oordelen "met zijn waarheid" (Psalm 96:13). De "boeken" bevatten de waarheid en moeten worden geopend, want zolang ze gesloten blijven, blijft de waarheid verborgen en "begrijpen" de mensen die niet.

We zijn ons natuurlijk bewust van de opvatting van sommigen dat de boeken waarnaar in deze passage wordt verwezen, de verslagen bevatten van het vorige leven van allen die zijn gestorven, en dat deze boeken op de dag des oordeels worden geopend om te ontdekken wie waardig is en wie onwaardig. Er moet echter worden opgemerkt dat de profetie de

'werken' van degenen die worden geoordeeld, los van de 'boeken' noemt, want het oordeel wordt geveld op basis van de dingen in de boeken, 'naar hun werken'. Het punt is dat het oordeel gebaseerd is op de mate waarin hun werken in overeenstemming zijn met de waarheid die in de boeken staat.

De Heer hoeft immers niet de daden van een zondaar op te zoeken om te bepalen of hij het leven waardig is of niet, want Hij weet, zoals de Schrift zegt, dat 'er niemand rechtvaardig is, ook niet één' (Romeinen 3:10). Zelfs de volgelingen van Jezus zouden het leven onwaardig zijn als zij op hun eigen onvolmaakte daden zouden worden beoordeeld.

De Heer weet dat niemand het leven waardig is door zijn eigen gerechtigheid. Maar goddelijke liefde bood een uitweg uit veroordeling door geloof in Christus, in zijn "woord" en in de wonderbaarlijke voorziening van zijn bloed. Maar er kan geen oprecht geloof zijn zonder kennis waarop dat geloof kan worden gebaseerd. Daarom wordt die kennis verstrekt, worden de "boeken" geopend, tijdens de duizendjarige dag des oordeels.

God is zijn eigen tolk, en in Jesaja 29:11-18 spreekt hij opnieuw over deze symbolische 'boeken' en wat het

openen ervan inhoudt. In deze passage wordt ons verteld over een 'verzegeld boek', dat wordt gegeven aan iemand die geleerd is en vervolgens aan iemand die ongeletterd is. Geen van beiden is in staat om de inhoud ervan te 'lezen' of te begrijpen.

Uiteindelijk wordt het boek geopend: 'Op die dag zullen de doven de woorden van het boek horen, en de ogen van de blinden zullen uit de duisternis en uit de schaduw zien. Uit de context blijkt duidelijk dat de periode die 'die dag' wordt genoemd, de tijd van het koninkrijk van Christus is. En voor die dag wordt de belofte gedaan: 'De zachtmoedigen zullen toenemen hun vreugde in de Heer, en de armen onder de mensen zullen zich verheugen in de Heilige van Israël.' vers 19

"Naar hun werken"

In de profetie over de dag des oordeels in Openbaring 20:12-15 zijn de doden die 'voor God staan' degenen van wie de Heer weet dat ze slecht zijn geweest. Zij zijn degenen die Jezus beschreef toen hij beloofde dat degenen die 'het kwade hebben gedaan [zullen opstaan] tot de opstanding ten oordeel'. (Johannes 5:29). De werken waarnaar wordt verwezen, moeten daarom hun werken in het koninkrijk zijn, nadat zij

de boodschap van de geopende boeken hebben geleerd, gehoord en erop hebben gereageerd.

De profetie zegt dat er ook "een ander boek" wordt geopend. Het wordt het "boek des levens" genoemd. De doden die voor God staan en worden beoordeeld op basis van hun gehoorzaamheid aan de dingen die in de boeken staan geschreven, stonden vroeger als het ware vermeld in een boek des doods, want zij stonden allemaal in het "boek" van Adam. Paulus verwoordt deze gedachte op een iets andere manier door te zeggen: "Zoals in Adam allen sterven", maar hij voegt eraan toe: "zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden". 1 Korintiërs 15:22

Zo zal het boek des levens van Christus dan voor de mensheid worden geopend, en wanneer ieder van het veroordeelde geslacht – ontwaakt uit de dood en verlicht – de waarheid aanvaardt en gehoorzaamt, zal zijn naam in dat boek worden ingeschreven. Het openen van dit boek des levens is niet bedoeld om te ontdekken wiens namen erin staan, maar om de namen in te schrijven van degenen die 'naar hun werken' hun liefde voor de Waarheid bewijzen, waardoor de mensen dan zullen worden geoordeeld. Psalmen 96:13

De poel van vuur

Openbaring 20:13 zegt dat de dood en de hel dan hun doden zullen prijsgeven. Daarom zullen de doden de kans krijgen om voor God te verschijnen. De hel, of hades, zoals het in de Griekse tekst staat, is de toestand van de dood, niet een plaats van kwelling. Na de terugkeer van de doden uit de hel zullen zowel de dood als de hel worden geworpen in "de poel van vuur", die wordt beschreven als "de tweede dood" (vers 14). Het wordt niet de "tweede dood" genoemd omdat alles wat in de poel van vuur wordt vernietigd voor de tweede keer sterft, maar omdat het de tweede keer is dat de doodstraf wordt opgelegd.

In de poel van vuur, die de tweede dood is, zal zelfs de dood zelf sterven. Onderdeel van die laatste reiniging van de aarde zal de vernietiging zijn van allen wier namen uiteindelijk niet in het boek des levens staan geschreven. Zij zullen in de poel van vuur worden geworpen, de tweede dood, niet om gekweld te worden, maar om vernietigd te worden.

Die glorieuze dag waarop de Heer de mensen met zijn Waarheid oordeelt, zal voor hen een tijd van genade zijn. "Wanneer uw oordelen op aarde zijn, zullen de bewoners van de wereld gerechtigheid leren." (Jesaja

26:9). Maar zelfs dan zullen er nog opzettelijk goddelozen zijn die weigeren de waarheid te gehoorzamen. Hierover zegt het volgende vers: "Maar wanneer genade wordt betoond aan de goddelozen, leren zij geen gerechtigheid; zelfs in een land van oprechtheid blijven zij kwaad doen en hebben zij geen acht op de majesteit van de Heer." Jesaja 26:10

De uitdrukking "het land van gerechtigheid" beschrijft de omstandigheden die op aarde zullen heersen tijdens de regering van Christus. Petrus verwijst naar dezelfde tijd en zegt: "Wij zien uit naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde die Hij heeft beloofd, een wereld vervuld van Gods gerechtigheid." (2 Petrus 3:13). Petrus verwijst naar dit nieuwe tijdperk van menselijke ervaring als "de dag van het oordeel en de vernietiging van goddeloze mensen" (2 Petrus 3:7). Het zal voor al deze mensen de ondergang betekenen, want zij zullen "uit het volk worden vernietigd" (Handelingen 3:23).

Zoals Petrus echter laat zien, zullen alleen degenen die weigeren te luisteren naar en gehoor te geven aan de waarheid wanneer die wordt gepresenteerd, als goddeloos worden ontmaskerd en vernietigd. Onder de verhelderende invloed van de Waarheid zal hun opzettelijke houding aan het licht komen.

De schapen en de bokken

Een andere les over de komende dag des oordeels is Jezus' gelijkenis van de schapen en de bokken (Matteüs 25:31-46). Het tijdstip waarop de gelijkenis van toepassing is, wordt aangegeven in het openingsvers: "Wanneer de Zoon des mensen zal komen in zijn heerlijkheid, en alle heilige engelen met hem, dan zal hij plaatsnemen op de troon van zijn heerlijkheid." Jezus zit op de "troon van zijn heerlijkheid" tijdens de duizend jaar van zijn regering. In de Griekse tekst zijn de "engelen" die met Christus in heerlijkheid verschijnen "boodschappers". De verwijzing is naar zijn kerk, degenen die in dit tijdperk geloven en, trouw tot in de dood, met hem verheerlijkt zullen worden als medekoningen en rechters.

Voor deze "troon van zijn heerlijkheid" zullen alle volken worden verzameld, zo zegt de gelijkenis, en zij zullen worden verdeeld zoals schapen en bokken worden verdeeld. Dit is geen scheiding tussen de kerk en de wereld, want de kerk is met haar Heer op de troon. De scheiding vindt veeleer plaats tussen degenen van de wereld die niet eerder verlicht waren en als ongelovigen zijn gestorven. Zij zijn 'de doden, klein en groot', die 'e voor God staan' wanneer de

'boeken' worden geopend. Sommigen zullen dan geloven en gehoorzamen; anderen niet, vandaar de scheiding in twee klassen. Openbaring 20:12

Alle volken zullen deelnemen aan die toekomstige oordeelsdag. Jezus zei bij een andere gelegenheid dat het op de oordeelsdag "draaglijker zou zijn voor ... Sodom en Gomorra" dan voor degenen die Hem verwierpen en vervolgden (Matteüs 10:15). Dit betekent dat de mensen van die goddeloze steden uit het verre verleden uit de dood zullen worden gewekt en de kans zullen krijgen om zich te bekeren, te geloven en te leven.

Het zal voor die goddeloze steden draaglijker zijn dan voor de Israëlieten die Jezus verwierpen, omdat zij niet tegen zoveel licht gezondigd hebben. Maar het zal voor iedereen draaglijk zijn! Allen zullen worden gewekt en verlicht, en als zij gehoorzaam zijn aan het licht, de waarheid, zullen zij waardig worden bevonden om voor eeuwig te leven.

In de gelijkenis worden de 'schapen' beloond vanwege hun bereidheid om te helpen en samen te werken. Tegen zijn eigen discipelen zei Jezus: 'Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief, zoals ik jullie heb liefgehad' (Johannes 13:34). Wanneer de boeken

der Waarheid, de woorden van Jezus aan de hand waarvan de mensen zullen worden geoordeeld, worden geopend, zal blijken dat de basis van alle goddelijke vereisten voor degenen die waardig worden bevonden om te leven, de waardering en beoefening van goddelijke liefde is, dat grote principe van onbaatzuchtigheid dat ertoe leidt dat men meer geïnteresseerd is in zijn naaste dan in zichzelf.

Deze eigenschap zal worden aangetroffen in de schapenklasse. Daarom horen zij de welkome woorden van Jezus: "Komt, gij gezegenden van mijn Vader, beërft het koninkrijk dat voor u bereid is sinds de grondlegging der wereld." (Matteüs 25:34). Dit is het koninkrijk op aarde, dat oorspronkelijk aan onze eerste ouders werd gegeven, maar dat zij verloren toen zij God ongehoorzaam waren en uit Eden werden verdreven om te sterven. Aan het einde van de duizendjarige oordeelsdag zal dit koninkrijk worden hersteld voor allen die dan daarvoor in aanmerking komen. Het is dit herstel dat Petrus beschrijft als "restitutie". Handelingen 3:20-23

De "geiten" uit de gelijkenis zijn degenen uit Openbaring 20:15 wier namen niet in het boek des levens staan. Zij zijn de goddelozen uit Jesaja 26:10 en die uit Handelingen 3:23, die weigerden te luisteren

naar de grote Leraar van die tijd en "uit het volk zullen worden vernietigd".

De bokkenklasse gaat volgens Jezus 'heen naar de eeuwige straf', terwijl de schapen het eeuwige leven ontvangen (Matteüs 25:46). Het woord "straf" () in deze tekst komt van een Grieks woord dat "afsnijden" betekent. Met andere woorden, de "geiten" zullen van het leven worden afgesneden – vernietigd. In vers 41 wordt dit gesymboliseerd door vuur – vuur is een van de meest vernietigende krachten die de mensheid kent – "bereid voor de duivel en zijn engelen".

Godzijdank zullen zelfs de duivel en de onheilige engelen die bij hem zijn, ook vernietigd worden in die symbolische poel van vuur, die de Openbaarder "de tweede dood" noemt. Ondertussen zal elk kind van Adam de volledige kans hebben gehad om de genade van God te aanvaarden die door het verlossingswerk van Christus wordt geboden. Niemand zal het leven verliezen of de verlossing mislopen, behalve degenen die, ondanks volledige verlichting, weigeren te geloven en de waarheid te gehoorzamen.

Deze uitgebreide kijk op de grote omvang van Gods genade en liefde zou ons meer dan ooit moeten inspireren om Hem te dienen en te behagen, want we

hebben een geweldige kans om mee te werken aan het goddelijke plan van verlossing voor een verloren mensheid. Het ontvangen van het geschenk van het leven door Christus is een prachtige manifestatie van Gods genade. Maar daarnaast hebben we door Christus de grote eer om samen met God en zijn geliefde Zoon te werken aan de verzoening van de verloren wereld.

Gezien de wonderbaarlijke zegeningen die het menselijk ras nog te wachten staan, zegeningen die de mensen zullen ontvangen tijdens de duizendjarige dag des oordeels, is het geen wonder dat de psalmist de hele schepping opriep om de Heer te loven omdat "Hij komt om de aarde te oordelen". Want "Hij zal de wereld oordelen met gerechtigheid en de volken met Zijn waarheid". Psalmen 96:13